

[Lorentzen.]

omhandles i Straffelovstillægget. De 4 Aar var for saa vidt ogsaa hentet fra samme Paragraf, men man havde blot ganget med 2. Jeg vil altsaa finde det uklogt at blive staaende ved de 4 Aar, naar det i Praksis har vist sig, at de ikke kan følges, hvis man ikke skal naa til helt urimelige Resultater. Der er for mig ingen Tvivl om, at Praksis og, som naturligt var, navnlig Underretterne, men stort set ogsaa Landsretterne, en Overgang forsøgte at dømme ganske strikte efter Lovens Ord, indtil man opdagede, at denne Vej var ufarbar; den gav ikke Mulighed for tilstrækkelig Individualisering, hvorfor den maatte opgives.

Udvalget er naturligvis klar over, at Domspraksis ikke frembyder noget helt ensartet Billede. Vi ser f. Eks. i von Eybens før nævnte Oversigt, at i 69 Ankesager havde Underretterne idømt Fængsel i 238 Aar, medens Landsretterne kun gav 140 Aar, og kun i 2 af Tilfældene blev Underrettens Domme skærpet. Normalt vil det omvendte være Tilfældet. Normalt vil Underretterne ligge noget lavere i Straffen end Landsretterne, hvad der er saare naturligt, fordi Underretterne helt anderledes end Landsretterne faar et personligt Indtryk af de Folk, der skal dømmes, og derfor vel ogsaa faar mere Følelse for og Forstaaelse af Manden og maaske undertiden ikke holder sig saa stærkt til Paragraffens haardeste Bestemmelse. Det Billede, der derfor har fæstnet sig hos en, er, at de første, der fik deres Domme, har faaet en noget haardere Bedømmelse end de, der senere er kommet med.

Hvis der nu havde været Flertal for det af den højtærede Justitsminister fremsatte Forslag om at nedsætte den normale Minimumsstraf til 1 Aar, var det naturligvis en Nødvendighed at foretage en Revision af de afsagte Domme. Nu, hvor Minimum er 2 Aar, gør det samme Hensyn sig ikke gældende; idet de 2 Aar formentlig, stort set, ikke vil medføre nogen Ændring i Domstolens nyeste Praksis, tilmed da man har Forslaget om Prøveløsladelse. Efter min Mening vil de 2 Aar stabilisere den nyeste Praksis. Som allerede nævnt er Udvalget klar over, at navnlig fra den første Tid er der en Del Domme, der væsentlig adskiller sig fra den nyeste Praksis, og det vil være naturligt, at saadanne Domme underkastes en Vurdering med Henblik paa at søge Benaadning udvirket. For nu imidlertid ikke at skuffe eller fremkalde overdrevne Forventninger hos domfældte, ønsker jeg at sige, at man fra Udvalgets Side ikke har tænkt sig, at der

med Hjemmel i en Bestemmelse som i Ændringsforslag Nr. 20 kan etableres en omfattende Adgang til Benaadning; naturligvis vil det komme til at dreje sig om nogle Domme, men jeg skal vel vogte mig for at angive et bestemt Antal.

Som efter Straffelovstillæggets § 3 er der under formildende Omstændigheder Adgang til Nedsættelse af Straffen til Fængsel i 1 Aar, men i Modsætning til Loven nævnes der i Lovforslaget og Ændringsforslaget en Række af de Forhold, der paa Grund af Bessættelsestidens særlige Karakter eller de paa-gældendes særlige Tilknytning til det tyske Folk bør kunne begrunde en lavere Straf end det i øvrigt gældende Straffeminimum. Det vil efter min Mening navnlig faa praktisk Betydning i Sønderjylland, hvor det store Antal uafgjorte Sager henstaar. Jeg ved, at det ærede Medlem Hr. Busch-Jensen — hvad ogsaa har fundet Udtryk i Betænkningen — mener, at der allerede i Lovens § 10, Stk. 1, 2det Punktum, i Forbindelse med de paa Rigsdagen førte Forhandlinger foreligger fornøden Anvisning for Domstolene til ved Strafuldmaalingen at tage Hensyn til de nævnte Forhold. Jeg mener imidlertid, at det kan være tvivlsomt, i hvilket Omfang disse Forhandlinger kan være naaet ud til Domstolene, og jeg finder det opportunt, praktisk og af stor Betydning, at det udtrykkeligt indskærpes eller nævnes i Loven, hvad man anser for formildende Omstændigheder.

Efter Ændringsforslag Nr. 1 indføres der ikke, saaledes som efter Lovforslaget, Psykopatfængsel, Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring, men jeg vil mene, at der vil være Enighed om, at der maa ofres et betydeligt Arbejde paa en hensigtsmæssig Form for Strafuldbyrdelse, hvis vi vil undgaa at kriminalisere store Dele af den danske Befolkning. Jeg tror heller ikke, det vil støde paa Modstand fra nogen Side, at de psykisk abnorme og Sinkerne, hvis Antal sikkert er meget stort, anbringes for sig selv. Der er formentlig ogsaa allerede i Loven Hjemmel hertil, idet de nærmere Regler for Strafuldstaaelse fastsættes ved kgl. Anordning, og jeg tror ikke, det vil være klogt allerede nu at fremsætte faste Sorterings- og Differentieringsplaner. En Undersøgelse, som Udvalget har ladet foretage, har vist, at en meget høj Procent af de efter Straffelovstillægget dømte ikke tidligere har været straffet. Naar Opgørelse af Status en Dag foreligger tillige med de sagkyndiges Kommentarer, tror jeg det vil vise sig, at en forholdsvis høj Procent af de straffede var aandelig defekte Personer, og at den Gruppe,